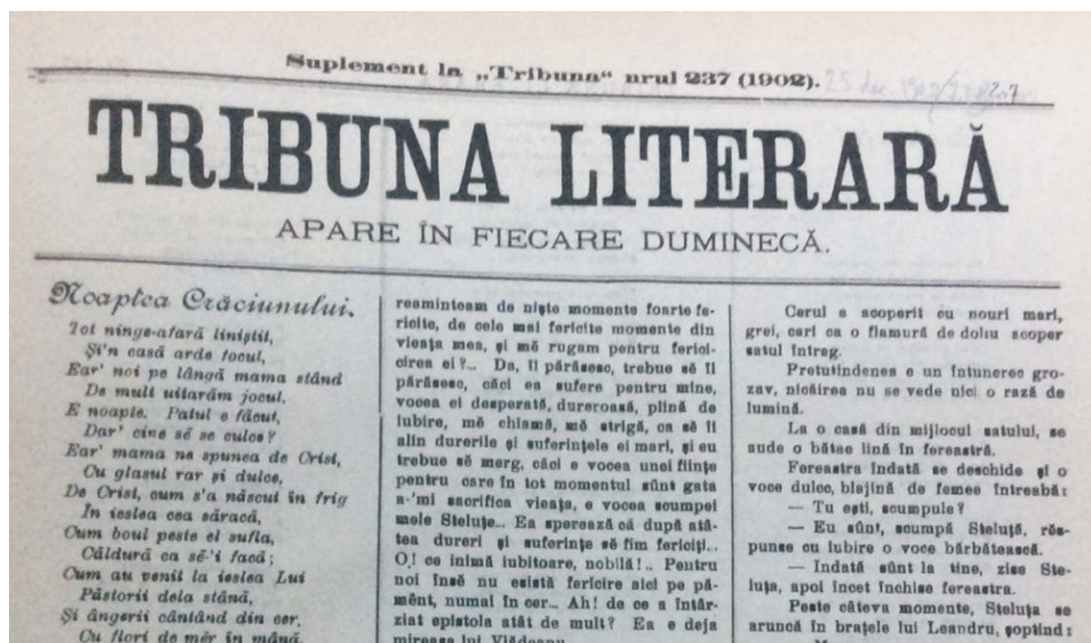

2016 - ANUL COȘBUC (LI):

„NOAPTEA CRĂCIUNULUI” - „Sărac ne-a fost, dar sfânt și drag
- În casă-ne Crăciunul!”...

„Sunt suflet în sufletul neamului meu - Și-i cânt bucuria și-amarul”

Continuăm reproducerea relatării lui Iosif Vulcan, „PREMIAREA LUI COȘBUC”:
«Impresiunea activității sale se și cunoaște în lira generațiunii mai tinere, care a început să-l imiteze; putem deci zice că a făcut deja o școală, care negreșit are viitor, căci temelile sale se află în popor. Era dar un ce firesc ca Academia să dea premiul ei cel mai mare aceluia care de câțiva ani s-a avîntat la locul prim între poeții noștri și prin inspirațiunile sale dă o direcție nouă lirei române. (...) D-l B. P. Hașdău, care din partea Academiei a primit să studieze lucrarea d-lui Coșbuc, a fost de părere contrarie. D-sa a prezentat în comisiunea de premii un raport - să-mi ierte vorba ilustrul măiestru - crud. Desconsiderînd cu desăvîrșire activitatea și talentul poetului, d-sa nici n-a intrat în aprețierea lucrării, rezultatul unei munci îndelungi, ci s-a mulțumit numai să enunție o suverană sentință de cîteva rînduri și fără nici o motivare. Această mare nedreptate a îndemnat pe distinsul nostru academician Gr. G. Tocilescu ca în raportul său general, cetit în ședința plenară, să dea poetului o satisfacție și să zică următoarele vorbe calde: „Iacă tot ce ne spune învățatul nostru coleg d-l B. P. Hașdău asupra lucrării talentatului și multprețuitului poet: «Chiar dacă lucrarea d-lui Coșbuc ar fi originală și n-ar avea multe defecte, totuși, nu merită premiul cel mare. (...) Oricît de tare s-ar mînia poetul, premiul cel mare nu i se poate da.» Noi ne-am permite - observă Tocilescu - să adăugăm la această reflexiune a colegului nostru că oricît de multe ar fi defectele ce d-sa a descoperit în opera în cestiune, aceasta merita din parte-i o relațiune mai amănunțită. Traducerea în versuri după epeei clasice nu este un lucru așa de ușor; cînd ea atinge perfecțiunea, este lucru din cele mai rari; critica poate cu oarecare cuvînt de temei să găsească că rău a făcut poetul de a tradus Aeneida în formele metricei antice, că metrul antic nu se potrivește cu firea limbei noastre; că pe ici

și coala se va fi străcurat câte o obscuritate, câte o necorectitudine a limbei; câte un provincialism, chiar câte un contrasens, dar ce sînt toate acestea față de munca titanică desfășurată, față de limba cea bogată, neașă românească, față de talentul adevăratului poet și maestru al formei? Față, în fine, de atâtea bucăți frumoase și de mare valoare literară, ce întîmpinăm în lucrarea d-lui Coșbuc, în toate lucrările de pîn-acum ale d-sale? (...) Cartea s-a pus la vot și a obținut premiul cu 16 voturi contra 4. Rareori am văzut în Academie entuziasmul care s-a manifestat la proclamarea acestui rezultat. Sub impresiunea nemărginitei bucurii, după închiderea ședinței, grăbii la tînărul poet să-i duc vestea bună și să-l felicitez. Niciodată n-am să uit momentul acela. A fost una din cele mai mari fericiri ce-am simțit în viață. Și i-am zis: - Academia Română Ț-a făcut distincțiunea cea mai înaltă. Ț-a votat premiul cel mare, considerat pîn-acuma drept recunoștință pentru activitatea unei vieți întregi; premiu pe care pîn-acuma nu l-au obținut decît două figure mari ale literaturii române: Alecsandri și Odobescu. Poți fi mîndru de succesul acesta, cu atît mai mult că votul Academiei este aprobat de obștea română. Emoționat și cu ochi scînteietori de bucurie, mi-a mulțumit dînsul. Și petrecurăm sara împreună, o sară neuitată, în care vorbirăm de ale literaturii și mi-a spus că la toamnă are să meargă pe timp mai lung în Italia. Aceasta mi-a fost cea din urmă sară la București. Cu această impresiune plăcută plecai acasă.»

În ședința, din 13/26 mai 1916, Secțiunea literară a Academiei Române hotărăște cu 4 voturi din 6, să-l propună pe George Coșbuc membru titular al Academiei. La 20 mai/2 iunie plenul academic, prezidat de Barbu Delavrancea, alege ca membru activ pe poetul George Coșbuc. În numele Secției literare, Duiliu Zamfirescu a prezentat raportul său: „Reputația sa literară e așa de întinsă, încât numele său a devenit popular în toate țările locuite de Români. Primindu-l în mijlocul nostru consfințim ceea ce opinia publică a hotărât de mult. Domnul Coșbuc a dat poporului român, în mai puțin de 25 de ani, o cantitate de muncă literară atît de considerabilă, încât numai pentru aceasta s-ar cuveni să-i deschidem ușile amîndouă pentru a-l primi între noi. Dar calitatea lucrărilor sale întrece cantitatea. Poeziile sale sunt adevărate poezii și sunt originale”.

Să revedem cîteva versuri inegalabile din poezia „POETUL”: „Sunt suflet în sufletul neamului meu/ Și-i cînt bucuria și-amarul -În ranele tale durutul sunt eu, / Și-otrava deodată cu tine o beu - Când soarta-ți întinde paharul. (...)”

În spiritul Crăciunului vă propunem lectura poeziei „Noaptea Crăciunului” semnată de marele poet, poezie apărută în „Tribuna Literară”, supliment la „Tribuna” nr. 237 (1902): «Noaptea Crăciunului

Tot ninge-afară liniștit, /Și'n casă arde focul, - Ear' noi pe lângă mama stînd / De mult uitarăm jocul.

E noapte. Patul e făcut, / Dar' cine să se culce? - Ear' mama ne spunea de Crist, / Cu glasul rar și dulce, De Crist, cum s'a născut în frig / În ieslea cea săracă, - Cum boul peste el sufla, / Căldură ca se-i facă; Cum au venit la ieslea Lui / Păstorii dela stîna, - Și îngerii cîntînd din cer, / Cu flori de măr în mîna. Și-auzi! Răsar cîntări acum / Departe'n zare-albastră, -Și vin mereu, și-apoi s'opresc / La noi, pe sub fereastră; Noi stăm cu ochii pironiți, / Și fără de suflare, - Sunt îngerii veniți din cer / Cu sfînta lor cîntare. Ei cînt' așa de 'nălțător/ Cîntări de biruință!- Și-auzi'i, cum se plîng acum / De-a lumii necredință. De spin, de cruce, de Judei ... / Dar s'a deschis mormîntul -

Și Crist acum s-a dus în cer / Și judecă pământul. Și sfânt fior ne străbătea / Și nu vorbiam nici unul – Sărac ne-a fost, dar sfânt și drag / În casă-ne Crăciunul! Ear' când târziu ne biruia / Pe vatra caldă somnul - Vedeam prin vis tot flori de măr. / Și'n fașă mic pe Domnul! G. Coșbuc.»

În 9 mai 1918 George Coșbuc se stinge la București, moartea unicului său fiu, Alexandru (în august 1915) fiind greu suportată de marele poet, acesta izolându-se și încetând să mai publice. Cât de actuale și memorabile sunt versurile lui Coșbuc din poezia „Moartea lui Fulger”(!): «Dar mine va mai fi pământ?/ Mai fi-vor toate cîte sînt? - Cînd n-ai de-acum să mai privești/ Pe cel frumos, cum însuși ești, - De dragul cui să mai trăiești, / - Tu soare sfînt? (...) - Și clopotele-n limba lor/ Plîngeau cu glas tînguitor; - Și-adînc din bubuitul frînt/ Al bulgărilor de pămînt, - Vorbea un glas, un cîntec sfînt/ Și nălțător: -“Nu cerceta aceste legi, / Că ești nebun, cînd le-nțelegi! - Din codru rupi o rămurea,/Ce-i pasă codrului de ea! Ce-i pasă unei lumi întregi/ De moartea mea!” (poezia „Moartea lui Fulger” din volumul „Balade și idile, 1893)»

Liviu Rebreanu publica (la 14 mai 1918), articolul „George Coșbuc”, afirmând printre altele:«Coșbuc e primul poet pe care-l dă Ardealul literaturii românești. Ardelean a rămas toată viața. Până și în graiul viu păstrase o notă ardelenască, particulară, care îi ședea bine. Aici în țară dragostea lui a fost pentru cele șase milioane de țărani. Simțea o fraternitate profundă cu dânșii...

A răsărit deodată, fără să-l știe nimeni, fără să facă ucenicia cafenelelor și bisericuțelor bucureștene. (...)

Scrisul lui Coșbuc trăiește și va trăi cât va trăi neamul românesc».

(va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa on-line:

<http://www.tribuna.ro/stiri/cultura/2016-anul-cosbuc-li-122201.html>

În: *Tribuna*, 18 decembrie 2016.

The screenshot shows a web browser window with the URL www.tribuna.ro/stiri/cultura/2016-anul-cosbuc-li-122201.html. The page features the Tribuna logo with the tagline "Dintotdeauna pentru totdeauna!". A red navigation bar contains the following categories: Eveniment, Actualitate, Stiri de pe strada mea, Sport, Cultura, Sanatate, Timp liber, Tribuna femeilor, and Descopera lumea. Below the navigation bar, the article title "2016 - anul COȘBUC (LI)" is displayed. To the right of the title are social media sharing buttons for Facebook (0 shares), Twitter (0 tweets), and a "Share" button with a "New" label. Below the title, the article's publication date is "18.12.2016 23:44", the number of views is "1810 vizualizari", and the number of comments is "0 comentarii". A search bar is visible at the bottom right of the page.